

Endelig vil jeg gerne sige noget om repræsentanter fra erhvervslivet i nye bestyrelser på universitets- og forskningsområdet.

Det er afgørende for fornyelsen af offentlig forskning, at den også kommer i direkte kontakt med erhvervsmæssige og samfundsmæssige behov. Andelen er heller ikke så stor, som man nogle gange kan få indtryk af i den offentlige debat.

I universitetsbestyrelser, grundforskningsfonde, højteknologifonde, forskningsråd og Rådet for Teknologi og Innovation sidder der i alt godt 250 personer. Af disse er 65, cirka en fjerdedel, privatansatte, mens de øvrige 189 er offentligt ansatte. På nær de interne medlemmer på universiteterne er alle eksternt udpeget i deres personlige egenskab, både de private og de offentligt ansatte. De privatansatte er således ikke repræsentanter for deres arbejdsplads eller for deres virksomhed.

Vi skal have øget det offentlig-private samspil og samarbejde på forskningsområdet, også gerne den private medfinansiering af offentlig forskning. Både regeringen og landets borgere skal føle sig trygge ved dette offentlig-private samspil, og vi skulle kunne nære tillid til objektiviteten og lødigheden af den offentlige forskning, men det er som nævnt allerede sikret i dag; de overordnede rammer ligger helt fast. Vi har derfor ikke behov for flere statsligt eller centralt fastsatte regler.

Kl. 10.15

Derimod ser jeg gerne, at de private og de offentlige parter går et skridt videre med at formulere decentrale rammer og give best case-eksempler, og interessen hos parterne ved vi jo alle er til stede. Publikationen »Kontakter, kontrakter og kodeks« fra 2004 er et godt eksempel på et sådant initiativ. Det er en fælles udgivelse fra Rektorkollegiet og fra Dansk Industri, der kommer med anbefalinger og nyttige råd. Begge parter bakker op om et øget samarbejde mellem universiteter og virksomheder. De siger direkte: »Samarbejdet er til fordel for både universiteter og virksomheder og for samfundets samlede velstand.«

Selvfølgelig kan der være forskellige problemer, men, som det hedder, og jeg tillader mig igen at citere fra samme sted:

»...er vores klare holdning, at ingen af problemerne er så store, at de ikke kan klares.«

På regeringens vegne kan jeg sige, at vi ikke kunne udtrykke det mere præcist.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Jeg skal takke for ministerens besvarelse, selv om jeg mener, at den forholdt sig meget lidt til de udfordringer og de problemer, der findes i den virkelige verden, og forholdt sig meget til lovttekster. Så afsløredes det ikke overraskende, at universitetsrektorerne og Dansk Industri kan blive enige om, at vel er der mange problemer, men det går nok, og det skal de selv finde ud af.

Da vi i sin tid her i Danmark tilbage sidst i 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne gennemgik en udvikling på universiteterne, hvor man anført af unge studerende og unge lærere brød med tidligere tiders elfenbenstænkning på universiteterne og fokuserede meget på, at det var vigtigt, at universiteterne kom i dialog med samfundet, havde det en meget stor og meget positiv betydning.

Det var jo også i den periode, at man på RUC og Aalborg Universitetscenter indførte undervisningsformer og arbejdsformer, som dengang var forud for deres tid, men som senere er blevet efterlignet i erhvervslivet.

Men det, som var den afgørende pointe dengang, var, at det handlede om at have forbindelser og kontakt til hele samfundet. Så kan videnministeren nok have ret i, at der var nogle, som ikke lagde så meget vægt på at have forbindelse til erhvervslivet, i hvert fald ikke den del af erhvervslivet, som udgøres af erhvervslivets ejere, men jo ganske megen kontakt til dem, der arbejdede i erhvervslivet.

Det er bare sagt indledningsvis for at understrege, at Enhedslisten er fuldstændig enig i det synspunkt, at det er vigtigt, at der er en tæt sammenhæng og tæt samvirke mellem universiteterne, forskningen og samfundet. Det skal man ikke være i tvivl om.

Det, der jo bare er sket i de senere år, er, at i dag opfattes det med at have kontakt til samfundet som det samme som at have kontakt til erhvervslivets ledelse. Det betyder, at private firmaer og fonde i dag finansierer en stadig større del af den såkaldt offentlige forskning, og det har nogle vidtrækkende konsekvenser, ikke mindst inden for sundhedsvidenskaben i bred forstand, som er det område, hvor der er størst interesse for sponsoring, men også, når man snakker om forskning inden for it- og telekommunikation, oplever man jo, at store multinationale firmaer og multinationale interesser gør deres indflydelse gældende.